

چگونه رژیم اسرائیل زنان مهاجر را به بردگی جنسی محکوم می‌کند؟

زن‌جیره‌های نامرئی

رژیم اسرائیل با وجود ادعاهای رسمی درباره مقابله با قاچاق زنان در عمل نتوانسته است از گسترش این پدیده جلوگیری کند. قوانین ناقص، ضعف در اجرا و نبود حمایت کافی از قربانیان موجب شده است که قاچاق جنسی و بهره‌کشی از زنان به‌ویژه مهاجران همچنان به شکل گسترده‌ای ادامه یابد و وضعیت این آسیب‌دیدگان روزبه‌روز وخیم‌تر شود. تغییرات اجتماعی و اقتصادی در کشورهای پسا شوروی را می‌توان به دوره دوم مهم تقسیم کرد: نخست، دوره اتحاد جماهیر شوروی به‌عنوان یک نظام کمونیستی و سوسیالیستی و دوم، دوره پس از فروپاشی آن در سال ۱۹۹۱ که منجر به شکل‌گیری ۱۵ کشور مستقل شد. در دوره شوروی دولت با وجود نظام سخت‌گیرانه و تمامیت‌خواه، ساختارهای حمایتی نسبتاً قابل‌توجهی برای شهروندان به‌ویژه زنان ایجاد کرده بود. سیستم‌های اجتماعی شامل مهدکودک‌های دولتی که از صبح تا عصر فعال بودند، آموزش عالی رایگان همراه باکمک‌هزینه دانشجویی و خدمات جابایی خودکار در بازار کار نمونه‌هایی از حمایت‌هایی بود که امکان تحصیل و اشتغال را برای زنان فراهم می‌کرد. این حمایت‌هاگرچه زندگی را به‌طور کامل تأمین نمی‌کردند، اما تضمین‌کننده حضور زنان در عرصه‌های مختلف اجتماعی و اقتصادی بودند.

اما پس از فروپاشی شوروی و استقلال کشورهای جدید این ساختارهای حمایتی به سرعت از بین رفتند. این کشورها به دلیل نبود قوانین مناسب، مقررات و بودجه بازکرد اقتصادی شدید و کاهش خدمات اجتماعی مواجه شدند. زنان بیشترین آسیب را دیدند؛ بسیاری از مشاغل زنانه ارزش خود را از دست داد و یافتن کار به‌خصوص برای زنان دشوار شد. سیستم حمایت از والدین که پیش‌تر باعث سهولت در تربیت فرزندان و اشتغال زنان بود، فروپاشید و خانواده‌ها به مشکلات اقتصادی شدید گرفتار شدند. زنان در این شرایط علاوه بر نقش سنتی خود در خانواده بار سنگین تأمین درآمد را نیز به دوش کشیدند. فشارهای مالی و اجتماعی باعث افزایش نرخ طلاق و فروپاشی خانواده‌ها شد. یکی از آسیب‌پذیرترین گروه‌ها مادران تنها بودند.

در دوره شوروی، این گروه با حمایت دولت از نظر خدمات آموزشی و رفاهی نسبتاً وضعیت قابل‌قبولی داشتند، اما پس از فروپاشی، نزدیک به ۴۰ درصد از این زنان زیر خط فقر قرار گرفتند و طی دهه ۱۹۹۰ این آمار نیز افزایش یافت. این وضعیت ناامیدی و بی‌پناهی بحران‌های اجتماعی متعددی را در پی داشت. از سوی دیگر، پسا شوروی با گسترش جرم سازمان یافته و فساد دولتی مواجه بود. بسیاری از کارمندان دولت در این فساد سهیم بودند و بازگشت مردان از جنگ‌های منطقه‌ای باعث شده بود آنان به نگهداری در شبکه‌های جنایی بپردازند. این شرایط، زمینه‌ساز رشد قاچاق زنان به غرب شد، جایی که فرهنگ مشترک و زبان روسی، بهره‌کشی را تسهیل می‌کرد. در دوران شوروی مرزها بسته بود و مردم اجازه دسترسی به فرهنگ غرب را نداشتند. پس آشنایی ناگهانی با دنیای غرب، مخصوصاً برای زنانی که از روستاهای دورافتاده می‌آمدند با مشکلات فراوانی همراه بود. به‌طورکلی فروپاشی شوروی علاوه بر فروپاشی ساختارهای سیاسی و اقتصادی پایه‌های حمایتی اجتماعی را نیز از بین برد و آسیب‌پذیری زنان و خانواده‌ها را به‌شدت افزایش داد. این تغییرات بنیادین به‌ویژه برای زنان، مادران تنها و خانواده‌های جوان چالش‌های بزرگی ایجاد کرد که پیامدهای آن تا سال‌ها باقی ماند. آشنایی با این زمینه برای تحلیل و درک وضعیت زنانی که از FSU (اتحاد جماهیر شوروی سابق) به اسرائیل مهاجرت کردند اهمیت زیادی دارد. این جمعیت هیچ شناختی از مقصد نداشتند. ضمناً مشکل برای زنانی که از روستاها و شهرهای کوچک دورافتاده می‌آمدند و تا آن زمان هرگز از روستای خود خارج نشده بودند هم بسیار بیشتر بود.

رورد به کابوس قاچاق جنسی بدون اطلاع از سرنوشت

دهه نود میلادی، اسرائیل رژیمی با فعالیت گسترده قاچاق بود. در آن زمان،

صنعت جنسی در اسرائیل حول آپارتمان‌های مخفی، فاحشه‌خانه‌ها و خدمات اسکورت در شهرهای مرکزی سازمان یافته بود، جایی که زنان به بردگی گرفته شده و بهره‌کشی می‌شدند. بیشتر این زنان نمی‌دانستند که قرار است وارد بازار جنسی شوند و هیچ تصور روشنی از سرنوشت خود نداشتند. آن‌ها از اروپای شرقی و برخی کشورهای دیگر که در ادامه به آن‌ها خواهیم پرداخت، با هدف کسب درآمد بیشتر نسبت به کشور خود آمده بودند. تا سال ۲۰۰۳، پدیده قاچاق زنان در اولویت سیاست‌های دولت اسرائیل قرار نداشت و دولت نسبت به پدیده فحشا به‌طورکلی واکنش خاصی نداشت. در سال ۲۰۰۳، کمیته تحقیق پارلمانی، نظرسنجی‌ای انجام داد که برای نخستین بار در اسرائیل آگاهی عمومی و نگرش‌های اخلاقی نسبت به پدیده و ادراک عمومی از رابطه بین قاچاق زنان و نقض حقوق بشر را بررسی کرد. نتایج نظرسنجی نشان داد که در آگاهی عمومی قاچاق زنان با نقض حقوق بشر مرتبط نیست؛ بلکه بیشتر به‌عنوان بخشی از مشکل کارگران مهاجر در اسرائیل تلقی می‌شود. همچنین این پدیده بیشتر به‌عنوان جرمی اخلاقی و نه به‌عنوان نقض حقوق بشر درک می‌شد. یافته‌های نظرسنجی همچنین به نایبایی جامعه نسبت به مسائل چون کرامت انسانی، آزادی و حقوق و بی‌توجهی جامعه اسرائیل نسبت به کسانی که اسرائیلی نیستند، اشاره داشت. تنها پس از سال ۲۰۰۳ بود که تغییری در سیاست‌های دولت در زمینه تعقیب قاچاقچیان، حمایت از قربانیان و پیشگیری از قاچاق زنان احساس شد.

وقتی فرزندت شهروند است، اما تو نیستی

بین سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۸، بسیاری از این زنان یا به کشورهای خود بازگردانده شدند یا خودشان تصمیم گرفتند اسرائیل را ترک کنند. اما آن دسته از زنانی که در اسرائیل ماندند، اغلب مادران مجردی بودند که وضعیت قانونی نداشتند یا زنانی با فرزندان‌ی از پدران اسرائیلی بودند. این زنان درحالی‌که فرزندانشان، به دلیل تابعیت پدرانشان، واجد شرایط شهروندی اسرائیل هستند حق دریافت شهروندی نداشتند. بسیاری از این زنان، پس از رهایی از دنیای فحشا، گرفتار روابط خشونت‌آمیز با مردان اسرائیلی می‌شدند و پس از پایان این روابط، هیچ حقوق قانونی برای حمایت نداشتند. این مسئله تبعیض‌آمیز زمانی وخامت بیشتری پیدا می‌کرد که آن‌ها حتی اگر مادران کودکانی می‌بودند که در اسرائیل متولد شده‌اند، باز هم از حق شهروندی محروم بودند.

یک چرخه بی‌پایان

سیاست اخراج زنان خارجی باعث کاهش چشمگیر قاچاق زنان به اسرائیل شد، اما تقاضا برای خدمات جنسی همچنان بالا باقی ماند و قاچاق زنان در داخل رژیم رونق گرفت. این کاهش موقتی تنها یک توقف کوتاه در روند پیروسان بردگی جنسی در اسرائیل بود.

در سال‌های اخیر، قاچاقچیان با روش جدیدی به نام «انتقال از قربانی به مدام» فعالیت خود را افزایش دادند؛ در این مدل، زنانی که پیش‌تر قربانی بوده‌اند، حالا خودشان صاحب فاحشه‌خانه شده و زنان دیگری را مجبور به کار در این حوزه می‌کنند. این روند نشان دهنده چرخه بی‌پایان و خشونت‌بار بهره‌کشی از انسان‌ها است که همچنان ادامه دارد.

روژی که همراه است

با وجود ادعاهای رژیم اسرائیل درباره مقابله با قاچاق انسان، واقعیت این است که اقدامات انجام‌شده و قانون‌های وضع‌شده، هنوز نتوانسته‌اند این مشکل را به‌طور کامل کنترل کنند. اگرچه نیروهای انتظامی تقویت شده‌اند، اما تلاش‌های عملی برای مقابله با قاچاقچیان، به‌ویژه در زمینه قاچاق جنسی، همچنان ناکافی است.

قانون ضد قاچاق سال ۲۰۰۶ مجازات‌های سختی برای قاچاق جنسی و کارگری تعیین کرده است، اما در عمل، ضعف‌هایی در این قانون وجود دارد

که اجرای آن را با چالش مواجه می‌کند. به‌عنوان مثال، قانون به‌دستی استفاده از زور، فریب یا اجبار را به‌عنوان شرایط لازم برای جرم قاچاق تعریف نکرده است. این نقص باعث شده بسیاری از موارد قاچاق انسانی بدون پیگیری قانونی مناسب باقی‌بماند و قاچاقچیان بتوانند از زیر بار مسئولیت فرار کنند. در نتیجه، می‌توان گفت که عدم توجه کافی رژیم به برخی جنبه‌های مهم قانون و اجرایی‌ای از دلایل ادامه یافتن و حتی افزایش قاچاق انسان در رژیم اسرائیل است.

تن فروش‌های لوکس

ناعماً گلدبرگ مدیر سازمان MeNegged Mo Omdot (ایم‌او تی‌اوت‌دوت نم‌ای بیستم) که در اسرائیل فعالیت می‌کند و مأموریتش حمایت از زنان گرفتار در چرخه روسپی‌گری و قاچاق جنسی است می‌گوید: «اصطلاح «تن فروشی» معمولاً برای زنانی به‌کار می‌رود که در کشور خودشان کار می‌کنند، درحالی‌که «قربانی قاچاق انسان» به افرادی گفته می‌شود که در کشوری خارجی گرفتار این وضعیت شده‌اند.» او معتقد است که بیشتر موارد قاچاق انسان به اسرائیل امروزه با زور و اجبار نیست، بلکه با فریب و نیرنگ انجام می‌شود. ا گلدبرگ اشاره می‌کند که بسیاری از قربانیان جدید قاچاق جنسی در اسرائیل پس از جنگ اوکراین به این کشور دعوت شده‌اند. این زنان از ملیت‌های مختلفی مانند عرب، یهودی، اوکراینی و روسی هستند و حمایت‌کنندگان آن‌ها نیز از همین گروه‌ها تشکیل شده‌اند. به این زنان گفته می‌شود که قرار است به تن فروشان پولدار تبدیل شوند که تنها با سه مرد در هفته به‌ویژه رو خواهند شد، اما واقعیت بسیار متفاوت است: آن‌ها در آپارتمانی در شهر بات یام روزانه با حدود ۱۰ مرد مواجه می‌شوند و درآمدشان نیز بسیار کمتر از وعده‌های داده‌شده است. همکاران او نیز داستان‌هایی از زنانی نقل می‌کنند که فکر می‌کردند قرار است «تن فروش‌های لوکس» باشند و وعده اقامت امن، تمیز و حتی لوکس همراه با درآمد بالا به آن‌ها داده شده بود، اما هرگز چنین شرایطی را تجربه نکردند. گلدبرگ می‌گوید: «هیچ راهی برای انجام تن فروشی بدون ضرب و شتم یا تحقیر وجود ندارد.» این تنها یکی از داستان‌های فراوانی است که در دل شهرهای رژیم صهیونی اتفاق می‌افتد؛ جایی که مردان با زنان آسیب‌پذیر تماس می‌گیرند و آن‌ها را از طریق شبکه‌های اجتماعی مثل اینستاگرام و تلگرام دعوت می‌کنند. تبلیغات فریبنده‌ای در اینستاگرام دیده می‌شود که زنان زیبا را به کار در اسرائیل با وعده درآمد دعوت می‌کنند. این رابطه اغلب با چت‌های ویدیویی گرم و بلند وعده پلرز رایگان آغاز می‌شود. گاهی حتی فشار خانواده‌ها، به‌ویژه والدین باعث می‌شود زنان این پیشنهاد را قبول کنند، بی‌خبر از آنچه در انتظارشان است.

خدا حافظی با کلیشه‌های قدیمی

در سراسر اسرائیل، قاچاق جنسی دیگر محدود به آن کلیشه قدیمی دلالی در گوشه‌ای تاریک نیست. در تل‌آویو، فعالیت‌های مرتبط با تن فروشی به شکل گسترده‌ای در ساختمان‌های مسکونی رخ می‌دهد، جایی که همسایگان هر

روز شاهد ورود و خروج‌های مشکوک هستند. یکی از این ساختمان‌ها در جنوب خیابان بنیهود است، جایی که ساکنان آن سال‌هاست با مشکل مداوم و نگران‌کننده‌ای به‌نام تن فروشی دست و پنجه نرم می‌کنند و امام‌Emmal، مدیر ساختمان که سه سال پیش ساکن اینجا شده، به شکل مستقیم با واقعیت تلخ این ماجرا مواجه شده است.

او تعریف می‌کند که یک مستأجر هفتادساله از رفت‌وآمدهای مکرر مردان به آپارتمان کناری به‌شدت ناراضی است. او فکر می‌کند یک زن روسپی در آپارتمان خودش کار می‌کرد و در آپارتمان بالانیز شایعه شده که مردی، همسرش را برای فروش می‌فرستاده است. «او بعد از ساعت ۶ عصر از خانه بیرون نمی‌آمد. تصور کنید! شما آپارتمانی به قیمت یک نیم‌لیون شیکل خریده‌اید، اما چون در دهه هفتاد زندگی‌تان هستید، از بیرون رفتن می‌ترسید.»

چه کسی شبکه قاچاق را اداره می‌کند؟

ماهیت دقیق و کامل این گروه‌های قاچاقچی هنوز کاملاً روشن نیست، اما به نظر می‌رسد که شبکه‌هایی پیچیده و سازمان یافته توسط روس‌زبانانی که در اسرائیل زندگی می‌کنند، مدیریت می‌شود. چند ماه پیش، علیه هفت عضو یک خانواده که این شبکه را اداره و زنان اسرائیلی و خارجی را جذب و فعالیت‌های آن‌ها را سازمان‌دهی می‌کردند، کیفرخواست صادر شد. بااین حال، این پدیده سال‌هاست شناخته‌شده است. پیش‌تر نیز دنیا دومینیتس، مسئول هماهنگ‌کننده امور مبارزه با قاچاق انسان در وزارت دادگستری نسبت به باندهای مجرمی هشدار داده بود که زنان اوکراینی، مولداوی، بلاروسی، روس و گرجی را به‌عنوان توریست به اسرائیل می‌آورند تا در فحشا کار کنند. او گفت: «زنان درآمد خود را با قاچاقچیانِ که آن‌ها را در آپارتمان‌ها و هتل‌ها اسکان می‌دهند، تقسیم می‌کنند و معمولاً پس از پایان دوره ویزای سه‌ماهه به کشورشان بازمی‌گردند. اما در طول زمان، کنترل بیشتری روی این زنان اعمال می‌شود.» بر اساس گزارش وزارت دادگستری اسرائیل، بین سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۴، ۳۲۶ قربانی قاچاق به رسمیت شناخته شده‌اند که ۷۱ درصد آن‌ها زن بوده‌اند. ۴۰ درصد آن‌ها قربانی استعمار جنسی و ۴۴ درصد به بردگی کشیده شده‌اند. قوانینی که مصرف خدمات جنسی در اسرائیل را ممنوع کرده و برای مصرف‌کنندگان جریمه تعیین می‌کند تغییر قابل‌توجهی در وضعیت ایجاد نکرده است. گزارشی که به کمیته قانون و دادگستری ارائه شد، ناگامی این قوانین را ناشی از عدم اجرای مؤثر آن‌ها توسط پلیس می‌داند. یافته‌های دیگر در تحقیق سال ۲۰۲۳ نشان داد که پلیس برای جلوگیری از گسترش فحشا به مناطق دیگر با صنعت فحشا در جنوب تل‌آویو مدارامی‌کند.

بازی ادامه دارد

جذب زنان به‌ویژه از کشورهای سابق اتحاد جماهیر شوروی به‌طور آشکار در شبکه‌های اجتماعی و وب‌سایت‌ها انجام می‌شود. این سایت‌ها تصاویری از مقاصد لوکس مانند دریای سرخ در ایلات، قایق‌های تفریحی در هرتسلیا و

بدهند؛ بعضی‌ها د روز در فرودگاه گیر کردند و مجبور شدند همان جاب‌خواهند.» زن دیگری اضافه کرد: «رورد از فرودگاه مثل قرعه‌کشی است.» و سومی شهادت داد که مأموران بازرسی مرزی، تلفن‌های زنان را می‌گیرند و تمام پیام‌ها، عکس‌ها و ویدئوهایشان را بازاریابی می‌کنند تا هدف سفرشان به اسرائیل را بررسی کنند.»

تجربه‌های تلخ

تجربه‌هایی که زنان به اشتراک گذاشته‌اند واقعیت سخت پس از سفر خطرناک به اسرائیل را نشان می‌دهد. یکی از آن‌ها گفته است: «به یک دختر حمله کردند، او را غارت کردند.» در دیگر انجمن‌های آنلاین، زنان از شرایط نامناسب زندگی در بات‌یام — که به‌عنوان مرکز بدنام فحشای روس‌زبان شناخته می‌شود — و درآمد پایین که حتی کفاف هزینه زندگی در اسرائیل رانمی‌دهد، خبر داده‌اند. بسیاری داستان‌هایی از خشونت، سرقت و اخاذی که در طول اقامتشان در رژیم صهیونی تجربه کرده‌اند به اشتراک گذاشته‌اند. برخی زنان از اروپای شرقی، چین و غنا و همچنین زنان ارمنی‌تبار و ویرای توریستی وارد اسرائیل می‌شوند تا به شکل داوطلبانه در فعالیت‌های جنسی تجاری کار کنند، اما قاچاقچیان بعد آن‌ها را تحت شرایط قاچاق جنسی قرار می‌دهند. این مسئله به‌خصوص در شهر بندری ایلات که مقصد توریستی محبوبی است، گزارش شده است. قاچاقچیان گاهی از پیشنهادهای شغلی جعلی یا گمراه‌کننده در اینترنت — حتی از طریق وب‌سایت‌های استخدام معتبر — برای جذب قربانیان استفاده می‌کنند.

برخی زنان قربانی قاچاق جنسی، به‌خصوص از کشورهای اروپای شرقی، روسیه، اوکراین، ارمنی، آلبانی، چین و غنا با وعده‌های شغلی جعلی یا گمراه‌کننده به اسرائیل کشانده می‌شوند. برخی حتی با ویزای توریستی و به قصد داوطلبانه کار در تجارت جنسی وارد می‌شوند اما پس از ورود، قاچاقچیان آن‌ها را تحت شرایط بهره‌کشی قرار می‌دهند. در شهر ایلات بسیاری از این زنان در معرض کنترل کامل قاچاقچیان قرار می‌گیرند.

غفلت رسمی؛ نقش تاریک رژیم اسرائیل در استمرار قاچاق جنسی زنان رژیم اسرائیل با وجود جایگاه قدرت و ابزارهای قانونی گسترده در مقابل بحران قاچاق و بهره‌کشی جنسی زنان عملکردی ناکافی و متناقض از خود نشان داده است. سال‌ها غفلت، ضعف در اجرای قوانین و عدم توجه جدی به حقوق قربانیان باعث شده که قاچاقچیان با روش‌های پیچیده و مستمر به فعالیت خود ادامه دهند. وعده‌ها و اقدامات نمایشی نه‌تنها نتوانسته‌اند این پدیده را مهار کنند، بلکه شرایط را برای ادامه چرخه خشونت و استعمار انسانی فراهم کرده‌اند. این شکست اجتماعی پیامدهای جمعی و انسانی عمیقی بر زنان آسیب‌پذیر، به‌ویژه مهاجران از کشورهای دیگر تحمیل کرده و نشان می‌دهد که رژیم بیش از هر چیز برخلاف تمام ژست‌های حقوق بشری که در دنیا می‌گیرد در محافظت از کرامت انسانی عاجز است.